

PASTORALE WERKING IN WZC HESTIA

Veel bejaarden, voor wie het zelfstandig blijven wonen moeilijk of zelfs onmogelijk wordt, kiezen voor een verblijf in een Woonzorgcentrum. Het WZC Hestia, gelegen aan de Zijp te Wemmel, is voor veel parochianen van onze Pastorale Zone een tweede thuis geworden. In 2013 vonden een paar 'rusthuizen' uit Wemmel, die zich nog op verschillende locaties bevonden, er een nieuw onderkomen.

Voorheen was er in deze rusthuizen al een pastorale werking. Om de band van de rusthuisbewoners met de parochiegemeenschap te behouden, wist o.a. Pastoor Van de Velde van St.-Engelbertus vrijwilligers te motiveren om wekelijks parochianen te gaan bezoeken. Anne-Marie Verpeut was één van hen, die er van bij het begin bij waren. Zij wou ons er heel graag iets meer over vertellen.

*Een oude man wacht een parochiaan op, die hem de Communie komt brengen.
@L.Wouters*

Zij herinnert zich nog de eucharistievieringen, die door de priesters van St.-Servaas werden opgedragen in de Home Marie-Louise. Zelf was zij actief in het vroegere 'Onze thuis' en 'Princes', de rusthuizen die sommigen zich wellicht nog zullen herinneren. Tijdens deze bezoeken werd er tijd gemaakt voor een

gesprek, maar ook voor een gebed en werd de communie uitgedeeld aan wie dit wenste. Al van bij de opening van het WZC Hestia, zetten vrijwilligers het pastorale werk verder op de nieuwe locatie. Elke laatste vrijdag van de maand wordt er een Eucharistie opgedragen. Deze wordt voorgegaan

door priester Luc Valvekens. Aimé zorgt voor de zang , en Françoise of Irène zijn lector. Deze vieringen gaan door in de polyvalente ruimte op de eerste verdieping. Zo'n 40 à 50 bewoners nemen er aan deel.

Anne-Marie brengt de communie bij de mensen die niet mobiel zijn.

Wekelijks gaat zij op vrijdag in de voormiddag rond met de geconsacreerde hosties. Omdat het

rusthuis zo groot is en er toch wel veel geïnteresseerden zijn, moet zij een beurtrol voor de verdiepingen doorvoeren. Zij doet zo'n 15 à 20 bezoeken per keer.

Wanneer de tijd en de behoefte zich voordoet, kan er beroep gedaan worden op pastoor Jean-Paul Guilliams of Ludo Van Assche voor de ziekencommunie of de ziekenzalving.

Eén keer per jaar mag Samana Wemmel-Hamme gebruik maken van de ruime cafetaria voor haar

ontmoetingsdag, waarbij het bestuur haar leden een gezellige namiddag aanbiedt. Na de eucharistieviering, voorgegaan door pastoor Jean-Paul, zorgt het animatieteam van Hestia voor één of andere activiteit, zoals bijvoorbeeld vorig jaar het optreden van dansgroepen. Een dag , waar elk jaar opnieuw wordt naar uitgekeken.

Uit mijn gesprek met Anne-Marie kan ik alleen maar vaststellen dat de vrijwilligers een enorme voldoening halen uit hun werk. Door de regelmatige bezoeken bouwen ze een band op met de bewoners, en is elke ontmoeting een blij weerzien.

Bedankt Anne-Marie en alle vrijwilligers van het pastorale team!

Lieve

GODSDIENSTIGE WIJN (2) : VINSANTO

Iedereen die al ooit in Toscane geweest is, zal daar wel eens een “Vinsanto” (of “Vin Santo”, of “Vino Santo”) gedronken hebben met cantuccini, harde amandelkoekjes die je in de wijn moet doppen, de traditronale afsluiter van een Toscaans diner. “Vinsanto” betekent letterlijk “heilige wijn”. Het is een zoete dessert-wijn, die veel gebruikt werd als miswijn, omdat hij lang goed bleef als de fles eenmaal open was. Ook in delen van Umbrië en de Veneto wordt een dergelijke wijn verbouwd. Soms wordt de wijn in Italië niet een “vino da dessert” genoemd, maar een “vino da meditazione”.

Maar de naam zou eigenlijk een andere oorsprong hebben. In Griekenland, op het eiland Santorini, werd een soortgelijke wijn geproduceerd. De Venetianen waren zo verrukt wanneer ze deze wijn ontdekten, en hebben de methode om hem te maken overgenomen naar Italië. En de oorsprong van de naam zou dus zijn : Vino Santo(rini). De productie ervan in Italië zou begonnen zijn tussen 1300 en 1400.

Een andere theorie zegt dat de naam te maken heeft met religieuze feestdagen. In sommige gebieden werd de wijn gebotteld op Allerheiligen, terwijl in andere streken de druiven werden geperst met Kerstmis of met Pasen.

En er zijn nog andere hypothesen. De wijn zou gebruikt zijn om het lijden te verzachten van mensen die aan de pest leden. Of : in 1439 werd deze wijn geschonken als dessertwijn op een banket ter gelegenheid van een oecumenisch concilie in Firenze.

De ambachtelijke wijze van produceren vraagt tijd. De druiven worden op een goed geventileerde plaats onder het dak of op stromatten gedroogd gedurende drie tot zes maanden. De natuurlijke suikers worden op die manier geconcentreerd, en dit bepaalt de smaak. Het sap wordt geperst, en samen met de most van de vorige oogst in kleine vaatjes gedaan. Dan moet de wijn enkele jaren rijpen in vaten van kastanjehout, minstens drie jaar, soms zelfs tot tien jaar lang. Maar de wijn kan dan ook wel tot 25 jaar lang bewaard worden. Tegenwoordig wordt er echter ook door grotere wijnbedrijven op een industriële manier Vinsanto gemaakt. Maar kenners verkiezen blijkbaar toch de ambachtelijke Vinsanto. De prijs van zo'n fles kan dus best wel wat oplopen.

Pas in 1997 kreeg de Vinsanto het DOC-label. Sommige hebben het DOCG-label (Denominazione di Origine Controllata e Garantita). Daarvoor werd hij gewoon verkocht als Vino da Tavola, tafelwijn. Maar het is wel een goddelijke wijn.

Constant

GOOI UW NETTEN UIT VOOR DE VANGST

Evangelie (Lucas 5, 1-11)

Toen Hij aan het meer van Gennesaret stond en de mensenmenigte zich om Hem verdrong om het woord van God te horen, zag Hij twee boten bij het meer liggen. De vissers waren van boord gegaan en spoelden de netten. Hij stapte in een van die boten, die van Simon, en vroeg hem een eindje van het land af te varen. Hij ging zitten, en vanuit de boot gaf Hij de mensen onderricht. Toen Hij uitgesproken was, zei Hij tegen Simon : “Vaar nu het meer op naar diep water. Daar moeten jullie je netten uitwerpen.” “Meester,” antwoordde Simon, “de hele nacht hebben we ons al afgetobd zonder iets te vangen. Maar als U het zegt, zal ik de netten uitwerpen.” Dat deden ze, en ze vingen zo’n massa vis dat hun netten ervan scheurden. Daarom wenkten ze hun maats in de andere boot om hen te komen helpen. Die kwamen, en beide boten vulden ze tot zinkens toe. Toen Simon Petrus dat zag, viel hij op zijn knieën voor Jezus en zei : “Ga weg van mij, Heer, ik ben een zondig mens.” Want schrik had hem, en allen die bij hem waren, bevangen, vanwege de vissen die ze samen gevangen hadden. Zo verging het ook Jakobus en Johannes, zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten. Maar Jezus zei tegen Simon : “Wees niet bang. Voortaan zul je mensen vangen.” Ze brachten de boten aan land, lieten alles achter en volgden Hem.

Wat een tegenstelling in het begin van deze tekst : er is een menigte van mensen die zich verdringt rond Jezus, terwijl Simon Petrus en zijn kompanen daar staan met lege netten, moe en gefrustreerd : een hele nacht hard werken, en zelfs geen sardientje gevangen.

Maar Jezus neemt het initiatief : Hij stapt ongevraagd in het lege bootje van Petrus, en zegt om uit te varen. Petrus kent Jezus, want in het vorige hoofdstuk heeft Jezus zijn schoonmoeder genezen. Petrus vond het misschien een hele eer dat Jezus in zijn boot wou stappen, en het was misschien wel een goed idee om onderricht te geven vanuit een bootje.

Maar dan zegt Jezus om naar het diepe te varen, en daar de netten uit te gooien. Wie waren de beroepsvissers ? Zij toch ! Jezus, die landrot, had nog nooit één vis gevangen. Maar Petrus doet het, misschien het wonder met zijn schoonmoeder indachtig. Het is een soort geloofsbelijdenis.

En weer voltrekt zich het wonder : een overvloed aan vissen, twee boten tot zinkens toe gevuld. Het is dezelfde overvloed als die op de bruiloft te Kana : 160 kartons van de beste wijn, bovenop de gewone wijn die al op was.

Maar dit gebeuren wekt – zelfs bij Petrus, de man met soms zo’n grote mond – angst op, onzekerheid, en besef van menselijke kleinheid : “Ga van mij heen, ik ben een zondig mens.” En dan zegt Jezus : “Wees niet bang !”

We zijn nog maar in het begin van het vijfde hoofdstuk (van de 24) van Lucas, en het is al de derde keer dat we dit horen : “Wees niet bang, vrees niet !” Zo klonk het ook toen het woord van God tot Maria werd gericht, en wanneer de herders uit hun dagelijkse bezigheden werden gehaald door de engelen. En het zal niet de laatste keer zijn dat we dit lezen bij Lucas : Wees niet bang, vrees niet !

Simon Petrus en zijn kompanen hadden schrik om in te gaan op de uitnodiging van Jezus. En dat is niet meer dan menselijk. Het is niet zo dat Simon in één keer van een gewone vissersjongen opeens een superman wordt, heilig, volmaakt en sterk, sociaal, intelligent en wijs. Hij zal heel zijn leven blijven worstelen met zijn menselijke tekorten. Hij zal Jezus tot driemaal toe verloochenen. Maar hij weet zich gedragen, hij weet dat hij telkens weer bij de Heer terecht kan. En Jezus zal hem aanstellen als herder over zijn kudde, de rots waarop we mogen bouwen, onze “eerste paus”.

Ook wij worden allemaal uitgenodigd door de Heer. We worden uitgenodigd om in het lege bootje van mensen te stappen, en er te zorgen voor overvloed. We worden geroepen om naar het diepe te varen. We mogen geen ‘plonsbadgelovigen’ blijven, zoals Pol Hendrix het uitdrukt. En wij zijn tot veel meer in staat dan wij durven denken. Geloof kan bergen verzetten. Maar geloof kan je niet leren, je kan geen cursus “geloof” volgen (wel catechese, bijbelexegese, theologie...). Geloof is als een klein waakvlammetje ergens binnen in ons. De gastoevoer regelen we zelf. En we mogen niet aarzelen om die gastoevoer tamelijk groot open te zetten. Dan zal ook onze angst verdwijnen. Dat heet : bevrijding.

Constant

Overleden

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Mevr. José Dubois, geboren te Brussel op 9 oktober 1933 en overleden te Laken op 23 januari 2025.

Moge zij rusten in Gods vrede.

Vieringen van de komende zondagen:

Zesde zondag door het jaar

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 16 februari

09.00u: Eucharistieviering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 16 februari

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan de Doper

Zondag 16 februari

10.30u: Eucharistieviering, herdenkingsviering voor de overledenen: Maria Louisa Van Roy, Elza Van der Cruys, Jeanne Wullems, Francine Tirry

Lector : Paul Apers

Misdienaars: Maaren, Yoanna, Jona en Nathan

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 15 februari

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 16 februari

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 16 februari

10.30u: Dienst Woord en Communie

Zevende zondag door het jaar

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 23 februari

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 23 februari

9.00u: Eucharistieviering

Intenties: Jaargetijde René De Ridder, Ronny De Ridder

Lector: Julienne Stallaert

RELEGEM Sint-Jan de Doper

Zondag 23 februari

10.30u: Dienst Woord en Communie, Gezinsviering

Lector: Vormelingen en Catechisten

Misdienaars: Nathan en Rune

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 22 februari

17.30u: Eucharistieviering (NL)

Zondag 23 februari

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 23 februari

10.30u: Eucharistieviering: herdenkingsviering voor de overledenen van de voorbije maanden: Fons Bogaerts, Lea Raquet, Irène Thonnon, Godelieve Polk, Jan Dierickx, Charles Verhaegen

Intenties: Jaarmis Maria De Mulder, Jan Frans De Greef en Simonne De Wagter